

„Idehaza jó érzés lesz elidőzni István szobájában”

– Ketten voltak testvérek, ugye?
– Sajnos Imike nevű bátyánk kéthetes korában meghalt. István és köztem két év korkülönbség volt. Megjegyzem, én voltam szüleink harmadik „császáros” gyermeke.

– Édesanyja, Mária néni akkor is nagyon derék asszony volt, ahogyan most is az.

– Saját felelősségére vállalta a harmadik császárt. Ez akkoriban komoly veszélyt jelentett.

– István és Zsuzsa milyen testvérek voltak? Sokat civakodtak?

– Semmi különös. Gyerekként úgy viselkedtünk, mint bármelyik testvérpár. Később viszont nagyon jó barátok lettünk. Kiskorunkban szüleinknek az okozta a legnagyobb „gondot”, hogy mindketten igen szerettünk beszélni. Édesanyával gyakran jártunk múzeumba, moziba, hétvégeken cukrászdába. Hazafelé mindig beosztotta, hogy ki a „szóvivő” az első sarokig, illetve a másodikig és így tovább. Ez nagyon izgalmas és igazságos volt.

– Érdeklődési körük különbözött.

– Igen, István szabályosan rajongott az irodalomért. A Garay Gimnáziumban önképzőköri elnök volt. Engem viszont a természettudományok vonzottak, s már korán felismertem, hogy nem vagyok híján a kezűgyességnek. Az utóbbi okán választottam a pécsi Leówey Klára Gimnáziumot és Szakközépiskolát, ahol ruhaipari szakon végeztem. Nagyon hálás vagyok édesanyjának, hogy 14 évesen, a legfogékonyabb korban elengedett

egy olyan városba, ahol rengeteg ismeretet és barátot szereztem.

– Már-már legendásan remek az ízlése.

– Köszönöm. Ebben nagy szerepe volt Ember Ödönné Etelka néni. Amikor még nem volt zongoránk, hozzá jártunk gyakorolni. Az ő ízlésvilága nagy hatással volt rám. Elegáns antik bútorokkal volt

Póla Károly, nyugalmazott iskolaigazgató azt javasolta, beszéljünk Baka Zsuzsanna tanárnővel egyrészt munkájáról, másrészt pedig a tárgyi emlékei révén hamarosan Szekszárdra hazatérő testvéréről, Baka István költőről. Vajon mit őriz a hűg emlékezete a bátyról?

berendezve a lakása. Alkalmanként gyerekzsúrt rendezett. Jól emlékszem, hogy elefántcsont berakású asztalon finom porcelánnal terített nekünk. Természetesen ragaszkodott ahhoz, hogy illő módon bánjunk a csészével, villával, kés-sel...

– Milyen hatással volt a zenélés a Baka testvérekre?

– Nagyon jó irányt adott életünknek. Állítom, hogy minden gyereknek szükséges lenne zenét tanulnia. Hiszen hatására érzékenyebbek és toleránsabbak lesznek.

– Szóval milyenek a mai gyerekek? A tanítványai?

– Egészen egyszerűen fogalmazva jók. Legfeljebb a körülményeik rosszak. Ezért szükségük van a segítségre. Persze, a felnőttek, például a tanáraik közvetlenül nem tudnak hatni rájuk, csak közvetetten, társaik révén... Póla Károllyal arról is beszélgettünk, hogy a kama-

– Alig várom, s nagyon örülök, hogy családja – ők Szegeden élnek – a városnak ajándékozta István dolgozószobája berendezését, kéziratait és lemezgyűjteményét. Egyébként eddig, az elmúlt tíz év során mindig nehéz szívvel léptem be István szobájába Szegeden. Mindig szívem ütött, hogy ő nincs ott. De idehaza, a tőle már független helyen biztosan más érzés lesz belépni és elidőzni holmijai között.

– Megmutatta István az első verseit Zsuzsának?

– Nem, hiszen mint már említettem, középiskolás korunkban, sőt azután is kevés időt töltöttünk együtt. Ráadásul kéziratait nem őrizte meg, hanem folyamatosan csiszolt rajtuk, s csak azt tette el, amit később érzett. Amikor már felnőttek voltunk, beavatott tőle, íbe, felolvasta a verseit. Ezekre az órákra szívesen emlékezem, s azokra az őszi hetekre is, amikor hazatért alkotni.

– Kit tart István igazi felfedezőjének?

– Szegeden, az egyetemen Ilia Mihály figyelt föl rá, s biztatta az írásra...

– Elkomorodott. Miért?

– Mert eszembe jutott, hogy István szegedi lakosként mennyire vágyott az ottani elismerésre. Sajnos, nem volt benne része. Viszont Szekszárd mindig szerette, értékeihez méltón kezelte. (Igaz, az itteni könyvesboltok tudomásom szerint nem rendeltek Baka István összes verseiből.) Kocsis Imre Antal polgármester felismerte tehetségét, szerette és ajánlotta műveit. Sőt egyik darabjának zalaegerszegi bemutatójára néhányunkat meghívott, így együtt mentünk el. Csodálatos élmény volt... Gyakran fölmerül bennem, hogy az általam otthon ülő testvéremnek miért nem adatott meg, hogy ismerhesse a mai világot, például az internetet, ami számára sok tartalmas hazai és külföldi kapcsolat kialakítását szolgálta volna.

– Tanárnőnek hogyan telt a nyara?

– Rengeteget olvastam: klasszikusoktól az angol társasági regényekig át Darvasi Lászlóig... mindezt. S várom az őszt, a munkát és a színházi szezon. Kollegáimmal autóbusszal járunk havonta Budapestre színházba. Ez jelenti életemben a luxust. Persze, nem anyagi, hanem szellemi értelemben. Hiszen az utazás és a színházjegy alig több mint négyezer forint – Várom a javaslatát.

– Szeretném, ha dr. Szemes László adjunktus úrral – aki általános és plasztikai sebész szakorvos – beszélgetnének a kórházról, s nem üzemelő műtőblokk hiányáról, szakmája nehézségeiről és szépségeiről.

V. Horváth Mária

PENTA UNIÓ Oktatási Centrum és Vizsgaközpont

**Okleveles adószakértő
Adótanácsadó
Mérlegképes könyvelő
Pénzügyi-számviteli szakellenőr**
(mérlegképes könyvelőknek)
**Pénzügyi-számviteli ügyintéző*
Tb ügyintéző**
*77.000 Ft normatív állami támogatással!

Munkanélküliek részére:

Angol és Német nyelvtanfolyamok

Mérlegképes könyvelők kötelező éves továbbképzése!

Díjmentes tanácsadással és szakkönyv értékesítéssel várjuk irodánkban:

30% ADÓKEDVEZMÉNY IGÉNYBE VEHETŐ AKKREDITÁLT INTÉZMÉNYÜNKBEN (03-01-47-031)

Szekszárd, Arany J. u 23-25. Tel: 74/419-949 www.penta.hu

